

Crisis Theologica

Cárdenes, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. III. An ignorans culpabiliter ea duo mysteria sit capax absolutionis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

DISERTATIO XXXI. CAP. III.

rat, etiam invincibiliter non est capax absolutionis.

13. Deinde dicendum est, eam propositionem sub illis formalibus terminis conceptam, esse damnatam in hoc decreto. Etenim prima pars propositionis damnatae, ut dixi cap. præcedenti, cum non possit habere sensum particularem, habet utique sensum universalem, de omnibus mysterijs Fidei, vel de omnibus præcipuis ex obligatione credendis; sed in hoc sensu universali, quod [capax est absolutionis, qui ignorat omnia mysteria Fidei, vel omnia præcipua] continetur ista, [capax est absolutionis, qui ignorat mysteria Fidei necessaria necessitate medijs.] Ergo etiam hæc propositio damnata manet. Nam sicut est de Fide, quod Deus vult, Petrum salvum fieri; quia est de Fide, quod Deus vult omnem hominem salvum fieri, quia prima continetur in secunda: ita in hac universali. [Ignorat omnia mysteria Fidei] includitur haec [ignorat mysteria Fidei, quæ sunt necessaria necessitate medijs.] Et idèò propositio quæ loquitur de prima, loquitur de secunda; & ubi damnatur prima, damnatur, & secunda.

CAPUT III.

An ignorans culpabiliter ea duo mysteria sit capax absolutionis?

SUMMARIUM.

Qui ignorat haec Mysteria Trinitatis, & Incarnationis non est capax absolutionis. num. 14.

Quid faciet confessarius cum rustico, de quo suspicatur esse ignarum. num. 15.

Dum suspicatur, & negavit fieri cer-

tior, absolvat num. 16.
Etiam si certus sit de ignorantia rusticorum moribundi, absolvat sub conditione. num. 17. & 18.

An id continetur sub damnatione. num. 19.

14. **P**ars affirmans in hac quæstione est, quæ expresse damnatur in hoc decreto tamquam scandalosa; hæc enim est secunda pars propositionis damnatae: censeoque, eam, esse evidenter fallam. Probatur. Nō est capax absolutionis, qui actualiter peccat mortaliter, dum absolvitur, ut ostendi in 3 part. Cris. Theolog. disp. 70. cap. 4. art. 2. sed qui ignorans culpabiliter hæc duo mysteria absolvitur, iste peccat mortaliter, dum absolvitur: ergo est incapax absolutionis. Probatur minor. Nam licet hoc præceptum adiscendi doctrinam Christianam de his mysterijs, quia affirmativum est, non obliget pro semper, sed in talibus circumstantijs, at nulla circumstantia virgenter considerari potest, dum homo vivit, quam circumstantia confessionis Sacramentalis; vnde tunc peccat mortaliter, quia tunc virget præceptum. Deinde, quia etiam est præceptum non ignorandi, siue non differendi notitiam horum mysteriorum, & hoc modo obligat semper, & pro semper. Vnde tunc peccat mortaliter, quia tunc virget præceptum non differendi eam notitiam. Præcepta, quod hæc ignorantia culpabilis sit peccatum mortale, dubitari non potest, cum materia præcepti sit a deo gravis.

15. Inquires primo. Quid ergo faciet confessarius qui vocatus ad conferendum Sacramentum Poenitentiae homini moribundo rustico, & in sylvis continuo commoranti, presumit eum esse ignorarum horum mysteriorum; & quia summe gravatus est infirmitate, non potest inquirere, an habeat

habeat sufficientem notitiam horum mysteriorum, neque potest habere attentionem, ut doceatur?

16. Respondeo, in illo casu debere absolvī, saltem sub conditio-ne, cum non sit certum, illum esse indispositum, aut incapacem absorptionis. Et in dubio tutior pars pro salute moribundi eligenda est.

17. Inquires secundo, quid facere debeat confessarius, qui certus est, rusticum moribundum ignorare hæc Mysteria Trinitatis, & Incarnationis, & videt, illum ita esse gravatum infirmatae, ut instrui nequeat; qui tamen signa contritionis edidit, & confessionem postulavit? Qui censem, Fidem explicitam horum mysteriorum esse necessariam necessitate mediij ad iustificationem; neque sufficere eam Fidem in voto, forte censem hunc hominem non posse consequi salutem, atque adeò non esse absolvendum, etiam sub conditione.

18. Sed dicendum est, eum debere absolvī, saltem sub conditione. Et ratio est; quia non est certum, illum esse indispositum; est enim probabile, Fidem explicitam horum mysteriorum non esse necessariam necessitate mediij in re, sed sufficere in voto, ut teneret quarta sententia cap. 1. relata; atque adeò non est certum illum esse indispositum ex defectu huius Fidei explicitæ. In hac ergo incertitudine tutior pars eligenda est pro salute æterna moribundi.

19. Dices, hanc resolutionem adversari damnationi præfata propositionis 64. Ex illa enim asserendum est tamquam certum, rusticum culpabiliter ignarum horum mysteriorum non esse capacem absorptionis; sed ille rusticus baptizatus, quamvis in sylvis sit enutrinus, culpabiliter ignorat ea duo mysteria, cum debuerit ea addiscere;

ergo in capax est absorptionis, etiam si moribundus sit. Sed huic obiectio-ni melius satisfaciet cap. vlt.

C A P V T IV.

An ignorans inculpabiliter ea duo mysteria sit capax absorptionis.

SVMMARIVM.

Incapax est absorptionis etiam qui dum vivit, ignorat inculpabiliter hec duo mysteria. num. 20.

Contrarium subiacet damnationi. num. 21.

Obiectio de ignorantia omnium mysteriorum. num. 22.

Solutio ex notitia mysteriorum, quæ sunt præcipua. num. 23. & 24.

Moribundus inscius horum mysteriorum, & incapax instrui, absolvī potest. num. 25.

20. **S**It prima conclusio. Qui dum vivit, inculpabiliter ignorat hæc duo Mysteria Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis incapax est absorptionis, adeò ut confessarius id advertens peccet gravissime, absolvendo; & poenitens petendo absorptionem. Et ratio est: quia dum accedit ad confessionem, ut sibi remittantur peccata sua, non potest moraliter contingere, ut non agnoscat inculpiam suam in addiscendo aliquid de doctrina Christiana. Quid enim de cæ scire potest, qui hæc ignorat? Confessarius autem non potest moraliter non advertere rusticitatem, & insciam hominis; atque adeò facile intelliget, quam sit ignarus horum Mysteriorum. Tenebitur ergo confessarius ad instruendum illum prius quam absolvat, & si poenitens renue rit, iam ignorantia erit culpabilis.

Ccccc 2 An